

Intre marile ctitorii ale anilor de intensă emulație constructivă, de prefaceri pe multiple planuri din epoca pe care cu toții o numim, cu mindria de a-i fi contemporani, „EPOCA NICOLAE CEAUȘESCU”, ampla competiție națională Daciada se înscrie într-un mod aparte, constituind — cum cu justificare deplină s-a spus — o adevărată Olimpiadă a sportului românesc. Încă de la prima ei ediție, Daciada a adunat — din sute și sute, cu timpul din mii și mii de întreceri și alte acțiuni — un mare fluviu al participării tuturor vîrstelor la acest obiectiv de importanță socială care poate fi definit astfel: sănătate prin sport. În directă legătură cu alte și alte înalte obiective ale edificării socialismului în patria noastră, statuate prin programul partidului, cu adeziunea unanimă a cetățenilor țării, „sportul pentru toți” înseamnă o emulație continuă, spre binele și mai binele tuturor, o aspirație și o împlinire mereu și mereu „la zi”.

PUTERNICĂ AFIRMARE A TRADIȚIILOR VALOROASE

Regulamentul Daciadei e clar: înainte de a face cunoscut ce reprezintă — pentru întregul tineret, pentru toți oamenii muncii de la orașe și sate — această mare competiție sportivă națională, înainte de a-i arăta menirea, „dezvoltarea intensă și multilaterală a educației fizice și sportului de masă”, înainte deci de toate, DACIADA ÎSI PROPUNE SĂ DEZVOLTE PE UN PLAN SUPERIOR TRADIȚIILE VALOROASE ALE SPORTULUI ROMÂNESC.

Într-adevăr, străbătînd cu pas de reporter etapele acestei îndrăgite competiții, nu de puține ori am întâlnit organizatori care aduceau în a-renele tot mai moderne ale Daciadei parfumul tradițiilor sportive locale. Am fost, de

pildă, la Mahmudia, la „Festivalul sportului tulcean”. Sigur, programul ambițioaselor întreceri cuprindea și baschet, volei, fotbal etc., dar și tradiționalele concursuri cu bărci pescărești. Erau la startul acestor „regate” cu o singură mare probă — lotca — mulți tineri din Delta, flăcăi obișnuiți de copii să vislească la babaică pe întinderile nesfîrșite ale ghiolurilor. Erau, însă, și antrenorii de la secțiile nautice din orașul Tulcea, cu decanul lor în a descoperi talente, prof. Igor Lipălit. Dar, mai presus de toate, erau în dreptul startului înșiși talentele descoperite — Ivan Patzaichin, Vasile Diba și alți invitați de onoare la aceste sărbătorești festivaluri. În Delta, dezvoltarea pe plan superior a tradițiilor valoroase ale sportului românesc a însemnat o contribuție majoră la salba de strălucitoare medalii olimpice și mondiale ale caiacului și canoei noastre.

Cînd antrenorii gălățeni Gheorghe și Nelu Gospodinov au plecat în comuna Piscu, spre a urmări o întrecere ce se desfășura sub egida Daciadei, cunoșteau bine tradițiile sportive locale. Și se cheamă că le-au valorificat în mod adecvat, de vreme ce au mai organizat și un concurs de haltere pentru nepoții celor care, duminică — spre destindere și inițiere în voinicie — ridicau osia de la căruță, cu roți cu tot. A cîștigat fiul unui muncitor ceferist, elevul Nicu Vlad, spre bucuria bunicului din spre mamă, om energic în ti-

nerețe, fost podar peste apa Siretului. Acum, centrul de haltere din comuna Piscu are la „colțul sportiv” recordurile lui Nicu Vlad, iar mai jos, într-o „coloană nesfîrșită”, sînt inserate mulțimea recordurilor de început: cele locale.

Așadar, Daciada își propune să dezvolte, în chip prioritar, tradițiile valoroase ale sportului românesc. De aici, desigur, și „Cupa Predeal 100”, care invită — în luna februarie — pe toți „alpinii” la întrecerile ce vor marca 100 de ani de la desfășurarea primului concurs pe schiuri în orașul Predeal (acum, frumoasele tradiții sportive locale își au continuarea modernă prin Liceul de schi din Predeal). Apoi, „Cupa satelor dunărene”, găzduită în ficcare toamnă la Șvinița, cu sportivi sosiți de peste tot, cu vapoarele de dimineață, cu mingi de volei și baschet, cu fanfare și ansambluri vesele de pionieri, clocotind precum, odinioară, vechile Cazane. La Slănic-Prahova se sosește tot dimineață, tradiționalul cros are loc către ora prinzului, cînd participanții din toată țara au încheiat cu vizitarea expozițiilor anume organizate cu acest prilej, cînd corul foștilor atleți e gata să interpreteze marșul „Alcargă pentru sănătatea ta”, cînd Paula Ivan a sfîrșit cu autografele. Da, în multe locuri din țară, organizatorii și-au propus să dezvolte pe un plan superior tradițiile valoroase ale sportului românesc!

Vasile TOFAN

DE LA „SPORTUL PENTRU TOȚI”, LA PERFORMANȚĂ

Daciada s-a dovedit a fi un bogat rezervor de talente, care ies permanent în relief prin intermediul competițiilor de masă. Este — cum s-a recunoscut — cadrul cel mai adecvat de selecție pentru toate ramurile de sport.

Concretizînd aceste afirmații, ne vom referi la un județ — Ialomița — ca și anonim în aria performanței cu două decenii în urmă. Fără nici un fel de tradiție, acest județ și-a creat destul de lent un făgăș spre afirmare. Primul pas? Prin scrimă. Un iscusit antrenor, un remarcabil pedagog totodată, Nicolae Mihăilescu, este cel care a descoperit, la o școală din Slobozia, cîteva valori autentice, pe care le-a modelat apoi cu răbdare de artizan, aducîndu-le în lotul republican de sabie. Inițial la nivelul juniorilor, apoi și al seniorilor. Numele lor: Laurențiu Filipoiu, Marius Florea,

Petre Badea și Marius Cruțiu. Constituți într-o echipă, foarte tineri, sabrieri ialomiteni au promovat în Divizia A, au ajuns chiar pe podium. O parte dintre ei au activat, un timp, și în echipa campioană a țării, Steaua. Acum, Slobozia și centrul de scrimă de aici, de la C. S. Școlar, a propulsat în performanță un alt element de certă valoare, pe Cătălin Frasin, recent campion republican de juniori I, un posibil titular și al „lotului mare” de seniori, cum anticipează specialiștii.

Atletismul ialomitean a lansat, la rîndul său, o vigoasă sportivă, pe Tudorița Chidu, acum la clubul Olimpia București, componentă a lotului republican de senioare în proba de 800 m dar anunțată cel puțin alte două elemente de mare perspectivă în probe pe distanțe lungi, Iulian Sgură și Nicolae Cî-

tăbînț (1500, 3000 și 5000), precum și o viitoare pentatlistă, Rodica Comșa. Meritele aparțin antrenorului I. Neacșu, neobosit căutător de talente, mai ales din mediul sătesc.

Handbalul, cu o echipă feminină în Divizia B, voleiul, cu cel puțin un nucleu de tinere cu reale calități, tenisul, într-o permanentă sporire a rîndurilor celor dornici să i se consacre și, de curînd, judo, cu un inedit centru la Tândărești, iată doar cîteva dintre punctele de reper ale performanței în devenire pe meleagurile ialomitene.

Tiberiu STAMA

ACTIVITATE CONTINUĂ ÎN UNITĂȚILE DE BAZĂ

Unitățile de bază... Iată o noțiune care, putem spune, nu lipsește din nici unul din documentele cu privire la dezvoltarea continuă a educației fizice și sportului. Eliesc, întrucît unitatea de bază — din școli, instituții de învățămînt superior, întreprinderi, cooperative, meșteșugărești, unități militare — este temelia pe care se consolidează „edificiul” educației fizice și sportului, activități care au menirea să „contribuie mai activ la formarea tineretului generației, la menținerea și întărirea sănătății, la asigurarea unor forme variate și atractive de recreere a maselor, la creșterea capacității lor de muncă”. Cît de important este ca activitatea sportivă de masă să însemne un adevărat „foc continuu” la acest nivel? Iată cîteva răspunsuri, edificatoare. Aurelia Sucu, șef al serviciului sport de masă din C.N.E.F.S.: „Activitatea bine organizată, susținută, în unitățile de bază este cea care asigură dezvoltarea intensă și multilaterală a educației fizice și sportului, atragerea întregu-

lui tineret, a maselor largi de oameni ai muncii de la orașe și sate în practicarea sistematică a exercițiilor fizice, sportului și turismului... Către muncă în unitatea de bază trebuie concentrată atenția. Nu către o „așa-zisă performanță” — cu echipe în categorii „Onoare” sau „Promoție”, de pildă — dar neglijîndu-se activitatea de masă cuprinzătoare, cea în stare să genereze și adevărată performanță”. Ce ne spune N. Dragu președintele C.J.E.F.S. Buzău? „Unitatea de bază este centrul vital al activității sportive de masă. Chiar și al celor de performanță. Celula asupra căreia dacă acționezi bine și perseverent obții rezultate bune. Dacă o neglijezi, n-ai decît de pierdut. De la noi din județ au fost seamă de acest adevăr și

au obținut rezultate bune asociații cum sînt Constructorul IACM și Chimia din Buzău, Metalurgistul din Rm. Sărat și altele”. În final, iată și părerea unui vechi om de sport, D. Dimitriu, secretar al C.J.E.F.S. Bacău. „Este simplu de tot. Organizezi bine muncă în unitățile de bază, mobilizezi toate forțele în scopul propus, al asigurat „explozia” viitoare. Exemple bune? În întreprinderi — I.M.U. Bacău, în unități de învățămînt — Școala 19 Bacău, la sate — Bradul Dotteana”.

Nu fără temel unuia dintre obiectivele mișcării noastre sportive este acela de trecere a centrului de greutate asupra unității de bază...

Modesto FERRARINI

INTERES SPORT CREȘTERII ZESTREI MATERIALE

Daciada, cu noul ei suflu imprimat activității de masă și de performanță, care a generat, an de an, rezultate tot mai bogate, se înscrie pe agenda mișcării noastre sportive și ca o întrecere în care dragostea și pasiunea pentru exercițiile fizice au impulsionat viguros eforturile și în direcția creșterii bazelor materiale a sportului. Tineri și vîrstnici, dincolo de programele lor zilnice, în timpul liber, chiar în ceasuri de seară s-au consacrat cu sîrg amenajării de spații necesare practicării diverselor sporturi. Emulația declansată de „Olimpiada românească” în rîndurile elevilor școlii nr. 1 din Mizil a dat naștere unei baze multifuncționale cu terenuri de baschet, handbal și volei, iar la Valea Cîmpărească locuitorii așezării au înălțat un stadion comunal avînd tribune cu o capacitate de circa 2.500 locuri; constructorii din Tg. Mureș, mai exact cei aparținînd TAGCM, dintr-un vechi atelier au făcut o sală modernă de sport, iar la Deveselu (comună limitrofă Caracalului), tatăl campionului de box G. Bălăsoiu a amenajat, în propria curte, un ring de box cu tot ceea ce este necesar unei minibaze sportive.

Exemplele ar putea continua. Întrucît barta acestor realizări este extrem de cuprinzătoare, dar ne oprim aici pentru a releva un alt aspect: interesul și contribuția unor întreprinderi

la mărirea zestrei materiale a sportului românesc. Nu ne vom referi în rîndurile ce urmează la I.P.L. Reghin, la „Zimbru” din Suceava, la „Flacăra Roșie” din București, toate cunoscut pentru produsele lor, ci am vrea doar să amintim, pe scurt, eforturile creatoare ale unor întreprinderi care, aplicînd consecvent politica partidului, privind limitarea și lichidarea importurilor, au trecut la realizarea unor materiale de producție indigenă, cu caracteristici și performanțe asemănătoare sau chiar superioare celor realizate în alte țări, cu tradiție în domeniu. În acest sens, am menționa acum pe cele ce sprijină miile de practicanți ai turismului și alpinismului. Este vorba de I. T. „Drum Nou” Oradea, profilată pe corzi de alpinism din poliamidă, brevetate de inginerul-alpinist Ovidiu Mărcuș, de „Electro” Sf. Gheorghe, specializată în plete și colțari, de cooperativele brașovene „Munca Manuală” (rucsacuri) și „Progresul” (saci de dormit și pufaoale), care prin identificarea și valorificarea resurselor proprii au evinduat și rezervele de care dispunem pentru lărgirea și diversificarea bazelor materiale a sportului românesc, contribuind la înalțarea unui nou suflu activității de masă și de performanță.

Ioan NOVAC

